

M3/22.04.2004

Parlamentul României Camera Deputaților

Grupul parlamentar
al
Partidului
România Mare

Către:

BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Grupul Parlamentar al Partidului România Mare, format din 72 de deputați, menționați în lista cu semnături anexată, în temeiul articolului 64 din Constituția României și al articolelor 148 - 153 din Regulamentul Camerei Deputaților, având în vedere:

- lipsa totală de transparență a activității Guvernului României privind încheierea și derularea contractelor de privatizare a societăților de importanță națională din domeniul petrolului;
- dezinteresul Guvernului față de supravegherea îndeplinirii obligațiilor contractuale asumate de investitori prin contractele de privatizare a societăților comerciale din domeniul petrolului;
- implicarea abuzivă a factorilor politici în reeșalonarea datoriilor către bugetul de stat ale marilor firme privatizate, pe criteriu clientelar;
- preluarea la datoria publică, prin Ordonanțe de Guvern, a datoriilor acumulate de firmele privatizate;

- acordarea de către Guvern a unor ajutoare de stat firmelor care aparțin clientelei politice a partidului de guvernământ;
  - dirijarea de către Guvern a resurselor bugetare constituite din contribuții, taxe și impozite către aceleași firme ale clientelei politice a partidului de guvernământ;
  - lipsa de implicare a organelor de stat, abilitate tocmai să combată activitățile frauduloase desfășurate de agenții economici din domeniul petrolier;
  - transformarea Parlamentului României într-un fel de oficiu de înregistrare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului;
- vă înainteză următoarea:

MOTIUNE

„Mafia petrolului – vinovată pentru explozia prețurilor la alimente, transport, alte servicii și utilități publice”

Guvernele care s-au perindat la cârma țării, după anul 1990, nu au fost preocupate de privatizarea sectorului energetic, în general, și a celui petrolier, în special, păstrând aproape neatinsă proprietatea de stat în acest domeniu. Situația a căpătat o turnură periculoasă în ultimii ani, când firmele private, aparținând clientelei partidului de guvernământ, care aveau capacități de rafinare a petrolului, au profitat și au parazitat, ca niște căpușe, Societatea Națională a Petrolului, de la care au luat, fără să plătească, imense cantități de țiței și alte produse, „găurile” fiind acoperite, în final, de la bugetul de stat. Câțiva „baroni ai petrolului”, întreprinzători particulari care erau în „relații speciale” cu guvernării, au agonisit averi uriașe, prelucrând petrolul neplătit și exportând produsele rezultate din rafinare. Acesta a fost mecanismul simplu, ba chiar rudimentar, al agresiunii sistematice asupra petrolului gestionat de societățile cu capital de stat.

Afacerea Jimbolia, în valoare de 8 miliarde de euro, derulată în perioada embargoului la care a fost supusă Iugoslavia, poate fi considerată actul de naștere al criminalității economice în domeniul petrolului, dar și începutul implicării Guvernului și a sistemului bancar în criminalitatea economico-financiară. Atunci, Bancorex a pus la dispoziția „petroliștilor” 250 milioane de dolari pentru finanțarea importurilor de petrol din Rusia. Executivul a garantat ilegal creditul, dar nu a mai urmărit recuperarea lui, preferând să-l pună pe spinarea contribuabilului român.

Politica Guvernului Năstase, în domeniul petrolului, a susținut economia subterană și s-a bazat pe câteva principii și practici, incontestabil, de natură infracțională: evaziunea fiscală, socializarea pierderilor, capitalizarea și exportul profitului, creșterea arieratelor etc. Neplata obligațiilor la bugetul de stat, la fondurile sociale, la fondurile speciale, dobânzile și penalitățile ce au urmat au condus, după cum era de așteptat, la creșterea arieratelor fiscale, la decapitalizarea agenților economici, la concurență neloială și la generalizarea blocajului financiar, care a căpătat proporții inimaginabile.

Neexecutarea silită a datornicilor, blocarea premeditată a instrumentării judiciare a cazurilor de fraudă și evaziune fiscală, acordarea, în continuare, de credite cu garanții guvernamentale, acordarea de facilități fără măsură și fără finalitate, scutirea rău-platnicilor de datorii uriașe, reeșalonarea, pe banii contribuabililor, a datoriilor, privatizarea frauduloasă a sectorului petrolier și dezinteresul față de urmărirea respectării condițiilor contractuale, prin care s-au realizat privatizările – toate acestea au prejudiciat bugetele țării de miliarde de euro. În aceste condiții, datoria publică a ajuns la sume exorbitante, prețurile au explodat, iar populația a fost lipsită atât de venituri corespunzătoare - salarii, pensii, de celelalte prestații sociale universale, ajutoare sociale -, cât și de bunurile și serviciile publice la care era îndreptățită. Contribuabilul a rămas, totuși, să plătească oalele sparte, adică e silită să

suporte toate creditele care au beneficiat de garanții guvernamentale și care nu vor mai fi niciodată returnate.

Datoriile defunctei Companii Române de Petrol, pentru care carburanții auto, conform OUG nr.72/1997, sunt supra-impuși cu 1 cent/litru, reprezintă 647 de milioane de dolari. Din ianuarie 2001 până în februarie 2004 s-au recuperat doar 78 de milioane de dolari, în loc de 170 de milioane dolari, ceea ce confirmă că, pe lângă piața legală a carburanților, s-a dezvoltat, în paralel, o piață neagră, prin care se comercializează circa 1,5 milioane de tone de combustibili pe an.

Prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 92/2002, care derogă de la prevederile Ordonanței de Urgență nr. 40/2002 privind recuperarea arieratelor, Executivul a acordat un ajutor de stat individual de 70,9 de miliarde de lei unui SRL, și anume LUKoil Black Sea România SRL. Această societate a fost înființată din dorința de a ne oferi know-how în domeniul strategic al scumpirii benzinei și motorinei la pompă și înregistrează credite restante de 5 ori mai mari decât societatea-mamă, Petrotel LUKoil SA, miluită și ea, pe spinarea contribuabilului român, cu 21,7 miliarde lei.

„Importanța strategică” a SRL-ului se vede din structura și mărimea capitalului social: LUKoil Europe Holdings BV din Olanda are un aport de capital de 9988 de dolari, iar LUKoil Internațional GMBH, un SRL din Austria, are un aport de capital, atenție, de numai 12 dolari !

Rafinăriile Dărmănești și Rafo Onești au fost privatizate aproape pe nimic, beneficiind de ștergerea unor datorii care depășesc 5000 miliarde lei și de transformarea în acțiuni a datoriilor acumulate până în anul 2002. Astfel, 11 milioane de dolari au fost deturnate din visteria bugetului public și făcute cadou lui Corneliu Iacobov, cel care avea deja la activ un „tun” de 28 milioane de dolari la SIF Moldova, dat în favoarea proprietarului postului pro-guvernamental PRIMA TV - Cristian Burci. Cele două rafinării au scos ilegal,

în anul 2003, 58.000 de tone de petrol din conductele Oil Terminal Constanța. În acest moment datoriile lor față de Societatea Națională a Petrolului depășesc, Nota Bene, 18.000 miliarde lei, adică peste 450 de milioane de Euro.

Rafinăria Dărmănești este în faliment și a acumulat, după “privatizarea de succes”, mult trâmbițată de Guvern, datorii de 5000 miliarde la SNP Petrom și 3000 miliarde lei la Stat. Cine le va plăti ? Evident, tot contribuabilul !!

Între 31.10.2000 și 31.11.2003 datoriile acumulate de “The Rompetrol Grup B.V.” la bugetul de stat, TVA, accize, TVA suspendat în vamă, la fondul pentru învățământ, la Fondul special al drumurilor publice și la Fondul pentru handicapați au crescut de la 4813 miliarde lei la 23.255 miliarde lei. La suma menționată mai sus se adaugă 971 miliarde lei, reprezentând fraudări constatate în evidența contabilă în legătură cu derularea unor contracte încheiate cu SC Rafo Onești SA, SC Dărmănești SA și cu SC Steaua Română SA.

Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, responsabilă pentru urmărirea executării clauzelor contractelor de privatizare, Guvernul, Curtea de Conturi și Parchetul Național Anticorupție păstrează o tăcere vinovată cu privire la aceste fraude.

Guvernul a făcut totuși ceva, o fărâdelege, pentru care ar trebui să fie demis și anchetat penal - firește, dacă România ar fi un stat de drept. Prin Ordonanța de Urgență nr.118/2003, neconstituțională și potrivnică legilor economiei de piață, a dispus „debitorului” S.C. Petromidia S.A. să se emită obligațiuni în valoare de 603 milioane de dolari, subscribe de Ministerul Finanțelor, în numele statului, care ridică direct proporțional arieratele țării și datoria publică internă. O soluție catastrofală care confirmă dimensiunea la care a ajuns corupția instituționalizată.

Pentru a înțelege dimensiunile dezastrului, vom preciza că suma menționată ar putea acoperi consumul de pâine al întregii populații a României pe o jumătate de an.

Privatizarea Petromidia, reprezintă un caz aparte. În prima fază, licitația pentru această „perla a coroanei” industriei românești a fost câștigată, prin concurs de oferte, de firma turcă “Akmaya Sanavy Ve Ticaret A.S.”. Ulterior, licitația a fost anulată, pentru a putea face loc unei firme autohtone, agreată de Guvern. Este bine să rememorăm derularea faptelor, pentru că pierderea înregistrată de statul român depășește 1,1 miliarde dolari. Firma Akmaya a câștigat licitația de oferte privind pachetul majoritar deținut de stat la Petromidia, reprezentând 65,323% din capitalul social, la prețul ferm de 10,1 de dolari/ acțiune, adică 238,3 milioane de dolari în total. Aceeași firmă se angajase, prin contract, să facă investiții în valoare de 226,6 milioane dolari și să confere siguranță în ceea ce privește viitorul rafinăriei, prin acceptarea situației ca statul român să păstreze o acțiune nominativă de control în societate, acțiune care permite intervenția decisivă a acestuia în orice situație de neconformitate economică sau socială apărută în raport cu prevederile contractuale. În total, Akmaya se obliga, prin contract, la o investiție de 464.837.000 \$.

Ca urmare a unor aranjamente de culise, specialitatea guvernanților români, firma turcească a fost acuzată de fraudă și tranzacția a căzut.

După liniștirea apelor, FPS „a acceptat” oferta firmei “The Rompetrol Grup B.V.”, vânzându-i pachetul majoritar de acțiuni deținut de stat la S.C. Petromidia S.A., inclusiv terenurile, respectiv 70% din capitalul social al rafinăriei, la prețul de 36,3 milioane dolari, adică 1,4 dolari, față de 10,1 dolari/acțiune, cât negociase firma din Turcia. Cu alte cuvinte, pachetul majoritar al celei mai performante rafinării din centrul și sud-estul Europei, s-a vândut la un preț de peste 7 ori mai mic decât prețul real.

În termeni valutari, a rezultat o pierdere netă, pentru statul român, de 202 milioane de dolari. Investițiile angajate de noul „beneficiar”, conform anexelor la contractul de privatizare, sunt de numai 14,2 milioane de dolari, rezultând și de aici o pierdere de investiții directe de 212,4 milioane de dolari. Într-o primă instanță, pierderea înregistrată de statul român se cifrează la 414,3 de milioane dolari.

Actuala Putere continuă susținerea frauduloasă a unor interese private din domeniu. Astfel, printr-un act adițional la contractul de vânzare-cumpărare a acțiunilor, APAPS a acceptat ca rata scadentă în 2001 - este vorba de 17,8 milioane de dolari - să se reeșaloneze pe următorii 2 ani. Pierderile nete ale statului român, numai din dobânzi, sunt de peste 4 milioane de dolari. Cum APAPS nu are asemenea competențe, actul este nul de drept și conduce, implicit, la anularea contractului de vânzare-cumpărare.

În continuare, prin mecanisme financiare care intră sub incidența normelor de sancționare a criminalității economico-financiare, SC Rompetrol Rafinare Complex Petromidia a transferat profitul obținut către alte societăți, în care administratorii firmei dețin interese, societatea rămânând doar cu obligațiile. Sumele depuse ca aport la majorarea capitalului social, conform obligației contractuale, 29,8 de milioane de dolari, au fost utilizate pentru plăți către acționari ai grupului și au urmărit schimbarea structurii acționariatului, prin capitalizarea lor, banii nefiind folosiți în scopurile prevăzute în contract. În urma majorărilor ilegale ale capitalului social, fără vreo eficiență economică, structura acționariatului de bază al societății s-a modificat, astfel că TRG Olanda cu 70,9% și Rompetrol București cu 14,4%, au făcut „captivi” SIF Transilvania (10,6%) și investitorii persoane private (4,0%), intrând sub incidența Codului Penal. Conform legii, schimbarea de structură a acționariatului se poate realiza numai după achitarea obligațiilor ce derivă din contractual de privatizare. Ca și cum nu era de ajuns, administratorii societății

au înființat societăți anexe, prin intermediul cărora activele sunt scoase ilegal de sub sechestrul asigurator și o parte din profitul Petromidia este dirijat, ilegal, către alte firme din grup (Rompetrol Downstream SA, Rompetrol Logistics SA și Rominserv SA). În fapt, s-a creat mecanismul prin care Rompetrol SA creditează, în condiții inadmisibil și de factură penală, societățile din cadrul grupului. În fine, activitățile de export realizate de firmă arată clar că Rompetrol Petromidia SA repatriază ilegal capitalul extern.

Se poate concluziona că, încă din anul 2001, sunt întrunite, din punct de vedere legal, toate condițiile pentru rezilierea contractului de privatizare și deferirea investitorilor și a membrilor Consiliului de Administrație instanțelor de judecată pentru infracțiunile economice comise. În loc de reziliere, a apărut însă Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.118/2003 prin care societatea beneficiază de bani publici și de clemența Guvernului. Referitor la această Ordonanță, ilegalitatea flagrantă începe chiar cu procedura, documentul fiind emis în 24 octombrie 2003, fără avizul Consiliului Legislativ, care a fost dat ulterior.

Pe fond, Ordonanța este neconstituțională pentru că prevederile sale contravin dreptului societar. Se încalcă drepturile fundamentale ale celorlalți acționari, protegute de art. 212 din Legea nr. 31/1990.

Guvernul nu are calitatea de a interveni pe piața obligațiilor decât, cel mult, ca subscriitor. Emiterea Ordonanței nr. 118 constituie o încălcare flagrantă a legilor care guvernează piața de capital și piața financiar-bancară. Hotărârea de creștere a arieratelor țării cu peste 600 de milioane de dolari, pentru a salva de la faliment un investitor care s-a dovedit pur și simplu infractor, nu poate face obiectul unei Ordonanțe de Urgență, ci doar obiectul unui dosar de cercetare penală.

Din această descriere succintă a fraudelor din domeniul petrolier, rezultă că în acest domeniul respectiv acționează o adevărată mafie, condusă de sub cupola Palatului Victoria, care este vinovată pentru explozia în lanț a prețurilor la carburanți, alimente, transport, alte servicii și utilități publice. Implicarea directă a guvernului și a primului-ministru în protecția fătășă a „baronilor petrolului”, care se bucură de imunitate de jurisdicție, pune în pericol nu numai aderarea României la Uniunea Europeană, ci însăși securitatea națională. Nu întâmplător, specialiștii din Administrația Prezidențială au elaborat un Memorandum, în realitate un veritabil rechizitoriu al marilor fraude comise la SC PETROMIDIA SA, care, din păcate, nu a avut nici un efect, fiind acoperit de Legea Tăcerii (Omerta), de către echipa bine antrenată în acest sens de către patronul partidului-stat.

Ne exprimăm, totodată, indignarea față de unele presiuni pe care ministrul de Stat, Dan Ioan Popescu, le-a făcut asupra PNA, pentru a stopa ancheta anunțată, public, de acesta. Este o rușine ceea ce se întâmplă și confirmă, încă o dată, criticile extrem de severe pe care organismele europene le aduc regimului politic de la București nu numai cu privire la inexistența economiei funcționale de piață, ci și împotriva politizării actului de justiție.

Față de cele de mai sus, Grupul Parlamentar al Partidului România Mare din Camera Deputaților solicită Guvernului:

- Prezentarea de către primul-ministru, în fața Camerei Deputaților, a unui raport complet cu privire la fraudele și arieratele fiscale înregistrate în domeniul petrolier și măsurile preconizate pentru intrarea în legalitate;
- Prezentarea de către ministrul Justiției a unui raport cu privire la stadiul falimentului rafinăriilor Dărmănești și Rafo Onești;
- Rezilierea contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni la SC PETROMIDIA SA nr.29/31.10.2001;

- Anularea Ordonanței de Urgență nr.118/2003, care este neconstituțională și încalcă legile pieței de capital și ale pieței financiar-bancare;

- Sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu fraudele comise la SC PETROMIDIA SA, în vederea tragerii la răspundere a celor vinovați și pentru recuperarea pagubelor aduse statului român;

- Inițierea unui proiect de lege specială, care să asigure prevenirea și combaterea infracțiunilor din domeniul petrolier, producătoare de mari prejudicii economiei naționale;

- Asigurarea unei transparențe totale a actelor și procedurilor de privatizare a Societății Naționale a Petrolului PETROM SA;

- Demiterea imediată a ministrului de Finanțe Mihai Tănăsescu.

SEMNATARII,

TABEL NOMINAL

cu deputații care semnează Moțiunea simplă "Mafia petrolului – vinovată pentru explozia prețurilor la alimente, transport, alte servicii și utilități publice"

Nr. crt.	Numele și prenumele deputaților P.R.M.	Semnatura
1.	ABIȚEI LUDOVIC	
2.	APOSTOLESKU MARIA	
3.	ARGHEZI MITZURA DOMNICA	
4.	ARITON GHEORGHE	
5.	BABAN ȘTEFAN	
6.	BĂLĂEȚ MITICĂ	
7.	BĂLDEA IOAN	
8.	BĂNCESCU IOAN	
9.	BOGEA ANGELA	
10.	BOLCAȘ AUGUSTIN LUCIAN	
11.	BRUDAȘCU DAN	
12.	BUCUR CONSTANTIN	
13.	BUGA FLOREA	
14.	BURUIANĂ-APRODU DANIELA	
15.	BUZEA CRISTIAN VALERIU	
16.	CIONTU CORNELIU	
17.	CIUCEANU RADU	
18.	CRIȘAN EMIL	
19.	DINU GHEORGHE	
20.	DOLĂNESCU ION	
21.	DRAGOMIR DUMITRU	
22.	DUȚU CONS IANTIN	
23.	ENESCU NICOLAE	
24.	ESERGHEP GELIL	
25.	GRĂDINARU NICOLAE	
26.	HOGEA VLAD-GABRIEL	
27.	HOLTEA IANCU	
28.	IFRIM MIRCEA	
29.	IONESCU COSTEL MARIAN	
30.	IONESCU DANIEL	
31.	IONESCU MIHAELA	
32.	IONESCU SMARANDA	
33.	IRIZA MARIUS	
34.	JIPA FLORINA RUXANDRA	
35.	LĂPĂDAT ȘTEFAN	

36.	LARI IORGA LEONIDA	
37.	LEONĂCHESCU NICOLAE	
38.	LOGHIN IRINA	
39.	MAGHERU PAUL	
40.	MĂRĂCINEANU ADRIAN	
41.	MARDARI LUDOVIC	
42.	MERCE ILIE	
43.	MICLEA IOAN	
44.	MINCU IULIAN	
45.	MÎNZĂNĂ ION	
46.	MIRCEA COSTACHE	
47.	MOCIOI ION	
48.	MOIȘ VĂSĂLIE	
49.	MOISESCU GEORGE DUMITRU	
50.	MOISOIU ADRIAN	
51.	NADEJDE VLAD GEORGE	
52.	PALADE DORU DUMITRU	
53.	PĂȘCUT ȘTEFAN	
54.	PLEȘA EUGEN-LUCIAN	
55.	POPA CONSTANȚA	
56.	POPESCU COSTEL EUGEN	
57.	PRIBEANU GHEORGHE	
58.	PURCELD OCTAVIAN-MIRCEA	
59.	PUZDREA DUMITRU	
60.	PETRUȘ OCTAVIAN CONSTANTIN	
61.	RĂDULESCU GRIGORE EMIL	
62.	RUS EMIL	
63.	SADICI OCTAVIAN	
64.	SAULEA DĂNUT	
65.	ȘNAIDER PAUL	
66.	SONEA IOAN	
67.	STANCIU ANGHEL	
68.	STOIAN MIRCEA	
69.	TUDOR MARCU	
70.	VASILESCU LIA-OLGUȚA	
71.	VASILESCU NICOLAE	
72.	VIȘINESCU MARINACHE	